Rok 1915.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 25. kwietnia 1915.

Nr. 11.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 4. lutego 1915 L. 1960/pr., którem zaprowadza się jednolity gatunek drobnego białego pieczywa na czas trwania wojny.

Na podstawie postanowień § 5. rozporządzenia Pana Ministra handlu wydanego w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, rolnictwa i Skarbu zarządzam co następuje:

§ 1.

Aż do dalszego zarządzenia ogranicza się dotychczasowy wyrób drobnego białego pieczywa do wyrabiania okrągłych bułeczek na wodzie o wadze 35 gramów w cenie po 4 h.

Żadnego innego drobnego białego pieczywa wypiekać nie wolno.

§ 2.

Do wypiekania tych bułeczek wolno używać mąki, która zawiera najwyżej 50% przedniej mąki pszennej piekarskiej, albo 70% pszennej mąki do gotowania, reszta musi być uzupełniona mąką jęczmienną, kukurudzianą, owsianą, ryżową lub mąką kartoflaną z walców, mąką kartoflaną białą, wreszcie miazgą kartoflaną. Domieszka ta może być albo jednolita, albo zawierać dowolną mieszaninę powyższych mąk. Dodatek mąki kartoflanej białej nie może jednak przenosić 20% ogólnej wagi wyrobionej mąki, do której można też dodać najwyżej 5% cukru.

§ 3.

Ażeby piekarzom dać możność zużycia zapasów masła, suchego mleka i t. d., służących do wypiekania zakazanego niniejszem rozporządzeniem kruchego pieczywa, pozwala się wyjątkowo wypiekać aż do dnia 18. lutego 1915 także kruche rogalki o wadze 35 gramów po 4 h. za sztukę. Od dnia 19. lutego nie wolno wypiekać żadnego innego drobnego białego pieczywa, oprócz bułeczek w § 1. oznaczonych.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą według § 11. cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96, grzywną do 200 koron lub aresztem do 14-tu dni.

§ 5.

Rozporządzenie to ma być umieszczone na widocznem miejscu we wszystkich piekarniach i sklepach sprzedaży pieczywa.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 5. lutego 1915.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 12.

Rozporządzenie

c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 17. marca 1915 L. 3864/pr., którem ogranicza się wolność sprzedaży wyrobów młynarskich.

Na podstawie § 3. lit. b. cesarskiego rozporządzenia z dnia 21. lutego 1915 Dz. p. p. Nr. 41 zarządzam co następuje:

§ 1.

Piekarzom, cukiernikom oraz osobom, które w sposób przemysłowy sprzedają pieczywo, względnie wyroby młynarskie, nie wolno zbywać tygodniowo więcej jak połowę ilości sprawdzonej jako przecięcie przy przeprowadzeniu spisu zapasów po myśli cesarskiego rozporządzenia z 21. lutego 1915 Dz. p. p. Nr. 41 t. j. nie więcej jak czwartą część tej ilości, jaką sprzedali w czasie od 1. do 15. lutego b. r.

§ 2.

W razie szczególnych, na uwzględnienie zasługujących okoliczności może powiatowa Władza polityczna zezwalać na wyjątki w pojedyńczych wypadkach.

§ 3.

Mąki nie wolno sprzedawać we większych ilościach jak pół kilograma.

§. 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą przez polityczne Władze powiatowe w myśl §§ 35 i 36 ces. rozporządzenia z 21. lutego 1915 Dz. p. p. N. 41 grzywną do 2.000 K lub aresztem do 3 miesięcy, a w razie obciążających okoliczności grzywną do 5.000 K lub aresztem do 6 miesięcy, przyczem może być orzeczona utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje aż do dalszego zarządzenia od dnia ogłoszenia.

§ 6.

Rozporządzenie to ma być trwale umieszczone widocznie w każdym lokalu przemysłowym osób, wymienionym w §. 1.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 13.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 31. marca 1915 L. 4669/pr., którem się zaprowadza kontrolę spożycia chleba i mąki.

Na podstawie §§ 4. i 6. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 75 rozporządzam co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 18. kwietnia 1915 wolno w gminach: Biała, Bochnia, Chrzanów, Jaworzno, Kęty, Limanowa, Lipnik, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Oświęcim, Sucha, Wadowice, Zabłocie, Zakopane i Żywiec z Isepem sprzedawać chleb i mąkę konsumentom tylko za urzędowemi kartami kontroli spożycia chleba i mąki.

W gminie Białej i Lipniku ważne są też karty zaprowadzone przez szląski c. k. Rząd krajowy w mieście Bielsku, tak samo jak karty tutejsze ważne są w mieście Bielsku.

Jako mąkę uważa niniejsze rozporządzenie wyroby młynarskie wszelkiego rodzaju (mąka, grysik, krupy i t. p.) z wyjątkiem grysu, a jako chleb uważa się też niecukrzone sucharki na wodzie.

§ 2.

We wszystkich innych gminach będzie aż do dalszego zarządzenia kontrola spożycia chleba i mąki w ten sposób wykonywaną, że poli-

tyczna władza I. instancyi wykonując rozporządzenie z 17. marca 1915 L. 3864/pr. oznaczy od 14 do 14 dni przemysłowcom, którzy chleb i mąkę sprzedają (piekarze, cukiernicy, młynarze, handlarze mąki, przemysłowcy gospodnio-szynkarscy i t. p.) ilość chleba i mąki, którą wolno im spotrzebować lub przerobić w tym czasie, jako niezbędnie konieczną dla zaspokojenia potrzeb ich odbiorców.

Przytem należy z jednej strony wziąć za podstawę ustaloną ilość spożycia 200 gr. mąki lub 280 gr. chleba dziennie na głowę, z drugiej strony znajdujące się u przemysłowca zapasy mąki i chleba.

Zapiski wprowadzone dla nazwanych przemysłowców w § 8. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 75 należy ściśle kontrolować.

§ 3.

Karty dla kontroli spożycia chleba i mąki będą wydawane całe, albo zmniejszone, albo dzienne. Wystawiane będą z urzędu i opiewają na jedną osobę.

Karta cała i karta zmniejszona jest ważną na oznaczony w niej tydzień kalendarzowy.

Cała karta opiewa na 1400 gr. (1 kg. 40 dkg.) mąki albo 1960 gr. (1 kg. 96 dkg.) chleba, zmniejszona karta na 975 gr. (97 dkg. 5 gr.) mąki albo 1365 gr. (1 kg. 36 dkg. 5 gr.) chleba.

Zamiast mąki wolno wydawać za temi kartami także i inne wyroby młynarskie w takiej samej ilości.

Karta dzienna dla kontroli spożycia chleba opiewa na 175 gr. (17 dkg. 5 gr.) chleba.

Karty dla kontroli spożycia chleba i mąki są publicznymi dokumentami; fałszowanie ich karane będzie według ustawy karnej.

§ 4.

Całe i zmniejszone karty dla kontroli spożycia chleba i mąki będą wydawane przez ustanowione z ramienia władzy politycznej I. Instancyi Komisye dla chleba głowie gospodarstwa domowego dla niego i dla jego domowników.

Głowa gospodarstwa domowego obowiązana jest doręczyć tym domownikom, którzy nie są na jego wikcie, otrzymane dla nich karty.

Do domowników wlicza się w rozumieniu niniejszego rozporządzenia także i podnajemców.

Każdą zmianę w liczbie domowników winna głowa gospodarstwa domowego albo jej zastępca zgłosić u właściwej Komisyi dla chleba w miejscu wydawania kart.

§ 5.

Przy pierwszem wydaniu kart dla kontroli spożycia chleba i mąki otrzyma każdy tylko zmniejszoną kartę.

Wraz z kartą dla kontroli spożycia chleba i mąki otrzyma głowa gospodarstwa domowego urzędowy formularz, w którym potwierdzi odbiór kart dla siebie i swoich domowników, oraz złoży dla dalszego wydania kart deklaracyę co do ilości osób, które ma na wikcie w swem gospodarstwie lub którzy u niego mieszkają, a nadto co do znajdujących się w tem gospodarstwie zapasów mąki i chleba.

Po otrzymaniu tej deklaracyi, podpisanej przez głowę gospodarstwa domowego, wyda Komisya dla chleba osobom, w których gospodarstwie znajdują się zapasy mniejsze niż 2 kg. mąki lub zboża na głowę — na przyszłe tygodnie pełne karty dla kontroli spożycia chleba i mąki.

Osoby, w których gospodarstwie domowem znajdują się większe zapasy mąki lub zboża niż 2 kg. na głowę — otrzymują tylko karty zmniejszone tak długo aż ich zapasy nie spadną poniżej tej ilości przy spożywaniu dziennie dopuszczalnem.

Zapasy, zatajone w oświadczeniu głowy gospodarstwa domowego może Władza polityczna I. instancyi uznać za przepadłe na rzecz Państwa.

§ 6.

Podróżni, w których miejscu stałego zamieszkania nie są wprowadzone karty dla kontroli spożycia chleba i mąki, mogą, jeżeli przebywają przejściowo w gminie, w której karty te zaprowadzono, otrzymać kartę dzienną dla kontroli spożycia chleba za pośrednictwem osoby, u której przejściowo zamieszkali.

Tę kartę należy przed odjazdem złożyć u dającego mieszkanie, który winien ją zwrócić tam, gdzie ją wydano.

§ 7.

Karty dla spożycia chleba i mąki zawierają odcinki uwidaczniające wagę chleba lub mąki, na zakupno których karta opiewa.

Przenoszenie karty dla kontroli spożycia chleba i mąki na kogo innego, jako też użycie karty przeznaczonej urzędownie dla innej osoby, albo wreszcie karty, której ważność już zgasła, jest wzbronione.

Tak samo wzbronione jest sprzedającym chleb i mąkę, przywłaszczać sobie karty dla kontroli spożycia chleba i mąki, lub odcinki tych kart, jeżeli równocześnie nie wydają chleba lub mąki.

§ 8.

W gminach, w których są zaprowadzone karty dla kontroli spożycia chleba i mąki, wolno sprzedawać chleb i mąkę tylko za okazaniem karty przez konsumenta i za równoczesnem odłączeniem przez sprzedającego odcinków karty w ilości odpowiadającej wadze kupionego chleba lub mąki.

Postanowienia te mają także zastosowanie w przemyśle gospodnioszynkarskim.

Za nieprzestrzeganie tych przepisów pociągnięty będzie do odpowiedzialności tak kupujący jak i sprzedający.

W restauracyach kolejowych i w wagonach restauracyjnych można wydawać chleb do bezpośredniego osobistego spożycia podczas podróży tak personalowi kolejowemu jak i podróżnym, którzy się wykażą ważnym biletem kolejowym.

§ 9.

Kto w sposób przemysłowy sprzedaje osobom trzecim chleb lub mąkę, winien chować wszystkie zebrane odcinki kart dla kontroli spożycia chleba i mąki (§ 8.) i przedkładać je posortowane według oznaczonej na nich wagi, z końcem każdego tygodnia najbliższej Komisyi dla chleba.

§ 10.

Potrzebne bliższe postanowienia wyda polityczna Władza powiatowa.

§ 11.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie przepisów, o ile nie podpadają pod cięższe przepisy karne, karane będą na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 21. lutego 1915 Dz. p. p. Nr. 41. przez powiatową władzę polityczną grzywną do 2000 koron albo aresztem do 3 miesięcy, w razie okoliczności obciążających, grzywną aż do 5000 koron albo aresztem do 6 miesięcy.

Przy ukaraniu można orzec w myśl § 36. powołanego cesarskiego rozporządzenia utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 14.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika Galicyi z dnia 13. kwietnia 1915 L. 6069/pr., którem zaprowadza się jednolitą wagę i cenę chleba.

W uzupełnieniu tutejszego rozporządzenia z dnia 4. lutego 1915 L. 1960/pr., którem zaprowadzono jednolity gatunek drobnego białego pieczywa, — zarządzam na podstawie postanowień § 4. rozporządzenia Ministerstwa z dnia 30. stycznia 1915 Dz. p. p. Nr. 24 — co następuje:

§ 1.

Aż do dalszego zarządzenia nie wolno ani wypiekać, ani sprzedawać chleba w bochenkach o wadze mniejszej niż 280 gramów, a waga bochenków większych musi być podzielna przez 70, tak że bochenki większe muszą ważyć 350, 420, 490, 560 itd. gramów. Bochenki mogą być okragłe lub podłużne.

§ 2.

Bochenki najmniejsze o wadze 280 gramów muszą być w ten sposób wyrobione, żeby je z łatwością można rozdzielić na cztery równe części po 70 gramów.

§ 3.

Cena chleba nie może przenosić 5 halerzy za 70 gramów.

§ 4.

Mięszanina mąki, użyta na chleb musi odpowiadać przepisom § 2 rozporządzenia ministeryalnego z 30. stycznia 1915 Dz. p. p. Nr. 24.

§ 5.

Rozporządzenie to ma być umieszczone na widocznem miejscu we wszystkich piekarniach, sklepach i lokalach, w których sprzedaje się pieczywo.

§ 6.

Przepisy tego rozporządzenia nie odnoszą się do chleba wypiekanego na zlecenie Zarządu wojskowego dla wojska.

§ 7.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Władze polityczne I. instancyi w myśl § 15. rozporządzenia Ministerstwa z 30. stycznia 1915 Dz. p. p. Nr. 24 grzywną do 5000 K., lub aresztem do sześciu miesięcy. Nadto może być odebrane uprawnienie przemysłowe.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 18. kwietnia 1915.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

KRAKÓW — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.